

ἄνθρωπον, ἀπεμάκρυνεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς αὐλῆς καὶ ὥρισεν αὐτῷ εἰς κατοικίαν τὴν Οἰνὴν, τὴν ὑπὸ εὐφρόρων ἀμπελώνων περιστοιχισμένην παραλίαν τοῦ Εὐξείνου Πόντου πόλιν.

Ἐν τῇ πόλει ταύτῃ διέτριβε πρό τινοσ χρόνου, τῷ 1180, ὅτε, ἀποθανόντος τοῦ Μανουήλ, διεδέξατο τὴν ἀρχὴν ὁ ἀνήλικος αὐτοῦ υἱὸς Ἀλέξιος, καὶ προσκλήθη ἡ γνωστή ἤδη εἰς ἡμᾶς δυσαρέσκεια, καὶ μετεβλήθη ἡ δυσαρέσκεια εἰς συνωμοσίαν, καὶ ἡ συνωμοσία εἰς στάσιν. Ὁ Ἀνδρόνικος, τοῦ ὁποίου δύο υἱοὶ ἦσαν ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῆς συνωμοσίας, καὶ πρὸς ὃν ἀπέβλεπον πάντες ὡς πρὸς σωτήρα, ἐξηκολούθει μένων ἐν Οἰνῇ μακρὰν τοῦ θορύβου τῆς πρωτευούσης, καὶ βεβαιῶν ὅτι πρὸς μὲν τὸν βασιλέα ὀφείλει νὰ τηρήσῃ πίστιν τὴν ὁποίαν ὤμοσεν, ὅτι ὅμως, ἂν ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ τιμὴ τοῦ βασιλικοῦ οἴκου κινδυνεύσωσι, θέλει προθύμως προμαχῆσαι ὑπὲρ αὐτοῦ, παρεπλήρου δὲ τὴν μετὰ τοῦ πατριάρχου καὶ τῶν μεγιστάνων ἀλληλογραφίαν του διὰ τῶν ρητῶν τοῦ Λαυιδ καὶ τῶν ἀποστόλων, καὶ περιέμενεν ἐν ἡσυχίᾳ ὥστε νὰ ὠριμάσῃ τὰ πράγματα καὶ νὰ προσκληθῇ οὗτος ὡς ἐπιδιαιτητὴς αὐτῶν. Ἀπ' ἐναντίας ὅμως ἔμαθεν ὅτι ἡ στάσις κατηνύσθη, ὅτι ὁ καῖσαρ καὶ ἡ καισάρισα ἠναγκάσθησαν νὰ συμβιβασθῶσι πρὸς τὸν πρωτοσεβαστόν, ὅτι ὁ οὗτος ἀπερῆ εἶπερ ποτὲ ποντοῦναμος. Τότε ἐνόησεν ὅτι ἀνάγκη νὰ λάβῃ ἐνεργητικώτερον μέρος εἰς τὰ πράγματα, καὶ ἀνεχώρησεν ἐπὶ τούτῳ ἔξ Οἰνῆς. Οἱ ὁπαδοὶ του εὐάριθμοι ὄντες κατ' ἀρχὰς ἠῤῥησαν μετ' ὀλίγον καὶ ἀπετέλεσαν καθ' ὅσον ἐπισηάζον εἰς τὸ Βυζάντιον στρατὸν πολυάριθμον. Ἐν τῇ πορείᾳ ταύτῃ ὁ Ἀνδρόνικος δὲν ὠμίλει εἰμὴ περὶ θρησκείας καὶ πίστεως καὶ δὲν ἐφόρει εἰμὴ ἀπλούστατόν τι ἔνδυμα, τὸ ὁποῖον ἀνεδείκνυε μεγαλοπρεπέστερον τὸ ἀνάστημά του, καὶ ἐνταυτῷ ὑπεμίμησεν τὴν πενίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐξορίαν. Ὅταν ἔφθασεν εἰς Νικομήδειαν, ὁ πρωτοσεβαστὸς Ἀλέξιος ἔπεμψε κατ' αὐτοῦ μετ' ἱκανῶν δυνάμεων τὸν στρατηγὸν Ἀνδρόνικον Ἀγγελον, ἀλλ' οὗτος ἠττηθεὶς ἠῤῥτομόλησε πρὸς τὸν νικητὴν, ὅστις ἔφθασεν ἤδη εἰς Χαλκηδόναν. Τότε ἐστάλη πρὸς αὐτὸν πρέσβυς ὁ Γεώργιος Ξιφιλῖνος, εἰς τῶν φωστήρων τῆς ἐκκλησίας, ἐπαγγελόμενος πολλὰ παρὰ βασιλέως, ἐὰν πεισθῇ νὰ ἐπανέλθῃ ἐν εἰρήνῃ εἰς τὰ ἴδια· ἀλλ' αὐτὸς ἀπήντησε, κατ' εἰσήγησιν ὡς λέγεται αὐτοῦ τοῦ Ξιφιλίνου, ὅτι δὲν θέλει ἀποθέσει τὰ ὄπλα εἰμὴ ἂν ὁ βασιλεὺς, ἀποβαλὼν καὶ τιμωρήσας τὸν πρωτοσεβαστόν, τὴν δὲ μητέρα παραπέμψας εἰς τὸν μοναχικὸν βίον, ἀναλάβῃ αὐτὸς τὰς ἡνίας τοῦ κράτους. Ἡ ἀπαίτησις αὕτη ἐνεψύχωσεν ἅπαντας τοὺς ἀντιπολιτευομένους ἐπὶ τῷ ὄντι ὥστε μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἠῤῥτομόλησε πρὸς τὸν Ἀνδρόνικον Κομνηνὸν καὶ αὐτὸς ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στόλου, ὁ περιφανὴς Ἀνδρόνικος Κομποστέφανος, μετ' ὅλης τῆς ναυτικῆς δανάμεως, ἡ δὲ πόλις ἅπασα ἐστασίασε καὶ ἀναφανδὸν συνέπραττε μετὰ τοῦ Ἀνδρονίκου Κομνηνοῦ, πάντες δὲ οἱ ὑπὸ τοῦ πρωτοσεβαστοῦ φυλακισθέντες, ἐν οἷς καὶ οἱ τοῦ Ἀνδρονίκου παῖδες, Ἰωάννης καὶ Μανουήλ, ἀπελύθησαν μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ αὐτὸς ὁ πρωτοσεβαστὸς συλληφθεὶς ἀπεστάλη πρὸς τὸν εἰς τὴν ἀντιπέραν παραλίαν ἔτι διατρίβοντα Ἀνδρόνικον καὶ ἐκεῖ ἐξωρύχθη τοὺς ὀφθαλμοὺς διὰ κοινῆς ἀποφάσεως ἀπάντων τῶν μεγιστάνων οἵτινες περιεστοιχίζον ἤδη τὸν Ἀνδρόνικον.

Πᾶσα λοιπὸν ἡ ἀρχὴ εἶχε περιέλθει εἰς τὸν πολυμήχανον τοῦτον ἄνδρα καὶ πρὶν οὗτος εἰσεῖται μεταβῆ εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἀλλ' ἐν τούτοις μέγας ἔτι ἐν αὐτῇ ἐπεκράτει σάλος. Εἶδομεν ὅτι ἡ δέσποινα καὶ ὁ πρωτοσεβαστὸς ἐστηρίζοντο κυρίως ἐπὶ τῶν Φράγκων, οἵτινες ἀπετέλουν ἰσχυρὸν ἐν τῇ βασιλευούσῃ στρατόν· καὶ ἂν ὁ πρωτοσεβαστὸς εἶχε τὴν ἀπαιτουμένην ἰκανότητα καὶ δραστηριότητα, ἡδύνατο βεβαίως νὰ καταβάλλῃ τοὺς ἀντιπάλους. Ἀλλὰ καὶ ἀφοῦ παρέδωκεν ἀμαχητὶ τὰ ὄπλα, ἡ μὲν δύναμις ἐκείνη ὑφίστατο ἀκεραία, πολλὴ δὲ ὑπῆρχεν ἡ κατὰ τῶν ξένων ὀργὴ τῶν Βυζαντινῶν, διότι,

